

Cześć!

Jak masz na imię?

Umiejętności ucznia:

- powitanie i pożegnanie się z kolegą/koleżanką i z osobą dorosłą
- przedstawianie się i pytanie innych o imię i nazwisko
- wyrażanie samopoczucia i pytanie innych o samopoczucie
- odpowiadanie na proste pytania i zadawanie prostych pytań

Podstawowe słownictwo i struktury: Dzień dobry!

- Do widzenia! • Cześć! • Jak masz na imię? • Jak pan/pani ma na imię? • Mam na imię.../Jestem... • Jak się nazywasz? • Jak pan/pani się nazywa? • Kto to jest? • To jest... • Jak się masz? • Jak się macie? • Świetnie! • Bardzo dobrze • Dobrze • Nieźle

Materiały: podręcznik (str. 4–5) • zeszyt ćwiczeń (str. 4–5) • CD 1 (ścieżki 02–03; 06–09) • karty obrazkowe z postaciami Basi, Piotrka, pani Ani, Smokusia, pana Daniela • materiały do kopiowania 1

ROZPOCZĘCIE LEKCJI (CD 1/02, 03)

- Witamy się z dziećmi mówiąc *Dzień dobry!* i ściskając każdemu rękę na powitanie. Następnie odtwarzamy nagranie z piosenką na powitanie, która będzie odąd zawsze rozpoczynać lekcje z języka polskiego (ścieżka 02). Dzieci słuchają nagrania wielokrotnie i starają się stopniowo powtarzać słowa piosenki za wykonawcami. Kiedy opanują tekst na tyle dobrze, by zaśpiewać piosenkę samodzielnie, odtwarzamy ścieżkę z wersją karaoke i zachęcamy je do wspólnego śpiewania (ścieżka 03).

Transkrypcja nagrania:

Piosenka na powitanie

*Dzień dobry! Dzień dobry!
Witamy wszystkich was!
Dzień dobry! Dzień dobry!
Już lekcje zacząć czas!*

- Wyjaśniamy (w języku, który dzieci znają lepiej), że ludzie w Polsce witają się mówiąc *Dzień dobry!* i rano i po południu. Dodajemy również, że w ten sposób zwracamy się do osób dorosłych, np. do nauczyciela. Pokazujemy dzieciom karty obrazkowe z portretami pani Ani Zielińskiej i pana Daniela, i przedstawiamy te postaci dzieciom: *To jest pani Ania. To jest pan Daniel.* Prosimy, by dzieci przywitały się z bohaterami (*Dzień dobry!*).

- Zwracamy uwagę, że koledzy albo przyjaciele witają się inaczej (*Cześć!*). Demonstrujemy taką sytuację machając ręką do każdego dziecka i powtarzając *Cześć!* Prosimy, by dzieci przywitały się ze sobą, podając sobie ręce lub machając do siebie i mówiąc *Cześć!* Dodajemy, że w ten sam sposób koledzy lub przyjaciele także się żegnają.

- Pokazujemy dzieciom kartę obrazkową ze Smokusiem i przedstawiamy go dzieciom (*To jest Smokus*). Modulując głos i udając Smokusia, witamy się z dziećmi (*Cześć!*). Uczniowie chórem odpowiadają (*Cześć!*). Pokazujemy kolejne dwie karty z portretami Basi i Piotrka, przedstawiamy ich (*To jest Basia. To jest Piotrek*.) i prosimy, by dzieci przywitały się z bohaterami (*Cześć!*).

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM

- Otwieramy podręcznik i prosimy dzieci, by zrobiły to samo: *Otwórzcie książki. Strona numer 4* (numer strony pokazujemy na palcach lub podnosimy do góry podręcznik otwarty na odpowiedniej stronie).

1A Posłuchaj, wskaż i powtórz (CD 1/06).

- » Zachęcamy dzieci, by (w języku, który znają lepiej) powiedziały, co widzą na obrazku (Basia – dziewczynka, Piotrek – chłopiec i Smokus – mały smok idący do szkoły; Smokus jedzie na deskorolce itd.). Powtarzamy za dziećmi kluczowe słowa i zwroty po polsku, np. *Basia, Piotrek, Smokus, do szkoły itp.*
- » Odtwarzamy nagranie z wypowiedziami postaci, które znajdują się na ilustracji. Dzieci słuchają i wskazują na obrazku autorów wypowiedzi. Po drugim odsłuchu uczniowie chórem powtarzają wypowiedzi za modelem. Możemy dodatkowo użyć pauzy, by dzieci miały dostatecznie dużo czasu na powtórzenie.

Transkrypcja nagrania:

Basia: *Cześć! Jestem Basia.*

Piotrek: *Cześć! Jestem Piotrek.*

Smokus: *Cześć! Jestem Smokus.*

- Dzieci poruszają się swobodnie po klasie – witają się i przedstawiają się sobie wzajemnie: *Cześć! Jestem...* (imię dziecka). Nauczyciel także włącza się do zabawy, podchodzi do dzieci, wita się z nimi i przedstawia się: *Dzień dobry! Jestem...* (imię nauczyciela).

1B Posłuchaj i powtórz (CD 1/07).

- Otwieramy podręcznik i prosimy dzieci, by zrobiły to samo: *Otwórzcie książki. Strona numer 4* (numer strony pokazujemy na palcach lub podnosimy do góry podręcznik otwarty na odpowiedniej stronie).
- » Przedstawiamy dzieciom nowych bohaterów, wskazując na nich i mówiąc: *To jest Olek* (chłopiec na pierwszym zdjęciu). *To jest Kornelka* (dziewczynka). *To jest pan Daniel* (mężczyzna na drugim zdjęciu).

- » Odtwarzamy nagranie z wypowiedziami osób na zdjęciach. Dzieci słuchają i chórem powtarzają pytania i odpowiedzi za modelem.

Transkrypcja nagrania:

Zdjęcie 1

Olek: *Jak masz na imię?*

Kornelka: *Mam na imię Kornelka.*

Kornelka: *Jak masz na imię.*

Olek: *Mam na imię Olek.*

Zdjęcie 2

Pan Daniel: *Jak masz na imię?*

Kornelka: *Mam na imię Kornelka.*

Kornelka: *Jak pan ma na imię?*

Pan Daniel: *Mam na imię Daniel.*

- Pokazujemy dzieciom kartę obrazkową ze Smokusiem. Zwracamy się do niego z pytaniem: *Jak masz na imię?* Udując głos Smokusia odpowiadamy: *Mam na imię Smokuś.* Zadajemy to samo pytanie każdemu dziecku (*Jak masz na imię?*). Dzieci odpowiadają indywidualnie: *Mam na imię...* (imię dziecka). Jeśli jest taka potrzeba, pomagamy udzielić odpowiedzi mówiąc głośno *Mam na imię...*, dodając imię dziecka i prosząc, by powtórzyło ono za nami całość.
- Przygotowujemy dla dzieci karteczki z polskimi imionami (materiały do kopiowania 1) w odpowiedniej liczbie. Każde z dzieci losuje jedną karteczkę, przyjmując fikcyjne imię (dziewczynki – imiona żeńskie, chłopcy – męskie). Upewniamy się, że dzieci potrafią głośno wypowiedzieć imię, które wylosowały. Uczniowie poruszają się swobodnie po klasie, pytając kolegę/koleżankę: *Jak masz na imię?* Zapytane dziecko odpowiada, podając w odpowiedzi imię, które wylosowało: *Mam na imię...* (imię na karteczce). Zabawę można powtórzyć, po ponownym wylosowaniu przez dzieci karteczek. Mogą też same wymienić się nimi między sobą.
- Korzystając z kart obrazkowych z Piotrkim i Basią, ćwiczymy zadawanie pytania: *Jak on/ona ma na imię?* i udzielanie na nie odpowiedzi (*On ma na imię Piotrek. Ona ma na imię Basia*). Zadajemy pytanie i prosimy, by dzieci powtórzyły je razem z nami. W ten sam sposób ćwiczymy także udzielanie odpowiedzi.

1C Posłuchaj i wskaż (CD 1/08, 09).

- Otwieramy podręcznik i prosimy dzieci, by zrobiły to samo: *Otwórzcie książki. Strona numer 5* (numer strony pokazujemy na palcach lub podnosimy do góry podręcznik otwarty na odpowiedniej stronie).
- » Zwracamy się do dzieci: *Posłuchajcie historyjki.* Wskazujemy na wybrane scenki i przygotowujemy je do wysłuchania nagrania mówiąc: *To jest historyjka o dzie-*

ciach, Pani Ani i Smokusiu. Wskazujemy na znane już dzieciom postaci (Piotrka, Basię, panią Anię, Smokusia) i pytamy: *Jak on/ona ma na imię?* Dzieci odpowiadają. Następnie wskazujemy na pozostałych bohaterów i przedstawiamy ich: *To jest Ulka Johnes* (dziewczynka z kucykami). *A to jest Yoko Kazuki.*

- » Dzieci, przyglądając się poszczególnym scenkom, wyobrażają sobie całą historyjkę i (w języku, który znają lepiej) opisują obrazki.
- » Odtwarzamy nagranie (ścieżka 08). Dzieci słuchają i śledzą tekst historyjki w książkach, wodząc palcem po kolejnych scenkach. Po pierwszym odsłuchu prosimy dzieci o głośne powtórzenie zapamiętanych słów lub fragmentów wypowiedzi. Wskazując na poszczególne scenki w historyjce, zadajemy także dodatkowe pytania, sprawdzające stopień zrozumienia historyjki, np. *Co on/ona mówi? Jak on/ona ma na imię? Kto to jest? Jak on/ona się nazywa? Jak nazywa się pani Ania?*

Transkrypcja nagrania (wersja I):

Scenka 1

Narrator: *To jest historyjka o dzieciach, Smokusiu i pani Ani. Pani Ania to nauczycielka.*

Pani Ania Zielińska: *Dzień dobry!*

Dzieci: *Dzień dobry!*

Scenka 2

Pani Ania Zielińska: *Nazywam się Ania Zielińska. Jak się nazywasz?*

Basia Kwiatek: *Nazywam się Basia Kwiatek.*

Piotrek Wężyk: *A ja nazywam się Piotrek Wężyk.*

Scenka 3

Narrator: *Pani Ania rozmawia z dziećmi.*

Pani Ania Zielińska: *Jak się macie?*

Basia Kwiatek: *Dobrze!*

Ulka Johnes: *Nieźle!*

Piotrek Wężyk: *Bardzo dobrze!*

Scenka 4

Narrator: *W klasie słychać stukanie. Ciekawe, kto tak stuką?*

Pani Ania Zielińska: *Ojej! Kto to jest?*

Yoko Kazuki: *To jest Smokuś!*

Scenka 5

Pani Ania Zielińska: *Dzień dobry! Jak się masz?*

Smokuś: *Świetnie!*

Scenka 6

Narrator: *To już koniec lekcji. Pani Ania wychodzi z klasy.*

Pani Ania Zielińska: *Do widzenia!*

Dzieci i Smokuś: *Do widzenia!*

- » Odtwarzamy drugą wersję nagrania, w którym układ scenek jest niezgodny z kolejnością obrazków w pod-

ręczniku (ścieżka 09). Zadaniem dzieci jest słuchanie i wskazywanie właściwych obrazków.

Transkrypcja nagrania (wersja II):

Scenka 4

Narrator: *W klasie słuchać stukanie. Ciekawe, kto tak stuka?*

Pani Ania Zielińska: *Ojej! Kto to jest?*

Yoko Kazuki: *To jest Smokuś!*

Scenka 1

Narrator: *To jest historyjka o dzieciach, Smokusiu i pani Ani. Pani Ania to nauczycielka.*

Pani Ania Zielińska: *Dzień dobry!*

Dzieci: *Dzień dobry!*

Scenka 3

Narrator: *Pani Ania rozmawia z dziećmi.*

Pani Ania Zielińska: *Jak się macie?*

Basia Kwiatek: *Dobrze.*

Ulka Johnes: *Nieźle.*

Piotrek Wężyk: *Bardzo dobrze!*

Scenka 6

Narrator: *To już koniec lekcji. Pani Ania wychodzi z klasy.*

Pani Ania Zielińska: *Do widzenia!*

Dzieci i Smokuś: *Do widzenia!*

Scenka 2

Pani Ania Zielińska: *Nazywam się Ania Zielińska. Jak się nazywasz?*

Basia Kwiatek: *Nazywam się Basia Kwiatek.*

Piotrek Wężyk: *A ja nazywam się Piotrek Wężyk.*

Scenka 5

Pani Ania Zielińska: *Dzień dobry! Jak się masz?*

Smokuś: *Świetnie!*

» Ponownie odtwarzamy nagranie. Dzieci powtarzają wypowiedzi z dialogów, starając się naśladować sposób artykułowania i intonację. Wypowiedzi narratora nie są powtarzane lub powtarza je nauczyciel.

- Uczniowie odgrywają w klasie scenki, które pojawiły się w historyjce. Przydzielamy im role, pytając *Kto chce być...?* (postać z historyjki) i prosimy, by starały się w sposób jak najwierniejszy odtworzyć kolejne scenki. Aby każde dziecko mogło uczestniczyć w zabawie, można ją powtórzyć, zmieniając odtwórców poszczególnych ról.
- Ćwiczmy odpowiadanie na pytanie *Jak się nazywasz?* oraz zadawanie takiego pytania. Wykorzystujemy kartę

obrazkową ze Smokusiem i, udając jego głos, zwracamy się do siebie z pytaniem *Jak pani się nazywa?*, następnie, już we własnym imieniu, odpowiadamy *Nazywam się...* (imię i nazwisko nauczyciela). W ten sam sposób (udając Smokusia) pytamy dzieci o nazwisko (*Jak się nazywasz?*) i pomagamy im udzielić odpowiedzi. Zwracamy uwagę, by w odpowiedzi zawarły i imię i nazwisko. Na koniec dzieci wcielają się w rolę Smokusia i zadają sobie wzajemnie pytanie *Jak się nazywasz?*, a następnie udzielają odpowiedzi na pytanie kolegi/koleżanki.

ZAKOŃCZENIE LEKCJI (CD 1/04, 05)

- Podsumowujemy razem z dziećmi pracę na lekcji. Używając języka, który dzieci znają lepiej wspólnie zastanawiamy się, jakie nowe umiejętności zdobyły, czego się nauczyły, a co jeszcze muszą poćwiczyć, co im się podobało lub nie podobało. Zachęcamy je, by posłuchały w domu piosenek i historyjki, które poznały na lekcji.

Transkrypcja nagrania:

Piosenka na pożegnanie

Do widzenia! Do widzenia!

Żegnamy wszystkich was!

Do widzenia! Do widzenia!

Już lekcje kończyć czas!

- Odtwarzamy nagranie z piosenką na pożegnanie, która będzie odtąd zawsze kończyć lekcje z języka polskiego (ścieżka 04). Dzieci słuchają nagrania wielokrotnie i starają się stopniowo powtarzać słowa piosenki za wykonawcami. Kiedy opanują tekst na tyle dobrze, by zaśpiewać piosenkę samodzielnie, odtwarzamy ścieżkę z wersją karaoke i zachęcamy je do wspólnego śpiewania (ścieżka 05).

PRACA Z ZESZYTEM ĆWICZEŃ

- 1A** Zadaniem dzieci jest połączenie portretu bohatera z pierwszej lekcji z jego/jej imieniem, które znajduje się pod rysunkiem. Dzieci mogą także dorysować brakujące fragmenty rysunków i pokolorować je (**klucz:** obrazek 1 – Piotrek, obrazek 2 – Basia, obrazek 3 – Smokuś).
- 1B** Labirynt – zadaniem dzieci jest odnalezienie drogi Smokusia do szkoły i pokolorowanie obrazka (**klucz:** ścieżka z lewej strony obrazka).
- 1C** Uczniowie uzupełniają dialogi w chmurkach pisząc po śladzie (**klucz:** *Dzień dobry! Dzień dobry! Cześć! Cześć! Jak się masz? Świetnie! Kto to jest? Jak masz na imię? Mam na imię Basia. Do widzenia! Do widzenia!*).